

forbi, da Dyrskuer gjorde nogen Nytte, og jeg kan ikke nægte, at der ogsaa har været den Tid, da jeg saa noget skeptisk paa Dyrskuerne og ikke rigtig havde Øjet aabent for, at de gjorde den Nytte, de burde gøre. Men efterhaanden som jeg har set, hvorledes Forholdene have udviklet sig i de senere Aar, er jeg kommen til en anden Anskuelse. Jeg er overbevist om, at Dyrskuerne i vor Tid og endnu i en lang Fremtid ville kunne gøre endog megen Nytte, og at man bør søge at bevare dem, saaledes at de virkelig blive belærende Institutioner og i den Forstand gøre Nytte, at de indirekte bringe Landbruget større Indkomster.

Hvad jeg her har sagt om Dyrskuerne, gælder ogsaa Kvægavlsforeningerne. Disse gøre ganske overordentlig megen Nytte. Jeg ser rigtignok ikke den Grund for Staten til at understøtte Kvægavlsforeninger, som saa mange andre se. Det forekommer mig, at Landboerne maatte kunne slutte sig sammen uden Statsstøtte og holde disse Kvægavlsforeninger i Gang. Vi ere ikke saa vidt endnu, men jeg er overbevist om, at vi en Gang komme til det Punkt, hvor vi kunne undvære Statsstøtte, og jeg tror, at vi ville staa os derved. Naar Kvægavlsforeningerne skulle have Støtte af Staten, er det ganske naturligt, at der stilles dem visse Betingelser. Der er en lille Passus i Lovforslaget, som jeg netop her vilde tillade mig at gøre opmærksom paa. Der stilles den Fordring til en Kvægavlsforening, for at den kan faa Statsstøtte, at der skal være 10 Medlemmer i en saadan Forening. Jeg ser meget godt, at det er nødvendigt, at der sættes et Tal, men det forekommer mig, at dette Tal er noget for højt, thi i Virkeligheden er den Virksomhed, som de Kvægavlsforeninger, der have faa Medlemmer, udfolde, mere nyttebringende end den, som udfoldes af Kvægavlsforeninger med mange Medlemmer, og de Kvægavlsforeninger, der have faa Medlemmer, ere heller ikke i saa høj Grad udsatte for Fare — jeg behøver bare at henpege paa Smittefare — som dem med de mange Medlemmer. Jeg vilde ønske, at dette Tal kunde nedsættes noget, jeg tror, det vilde være til Gavn.

Saa skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om Kontrolforeningerne. Der er ingen Tvivl om, at den Tanke, der i sin Tid kom op om at danne Kontrolforeninger, var god, og at den ogsaa paa mange Maader har baaret god Frugt, men der er dog derved opstaaet en Art Misligheder. Naar en Kontrolforening har en dygtig,

samvittighedsfuld og arbejdsom Kontrolassistent, kan den, naar Husbonden er hæderlig og indsigtfuld, gøre overordentlig megen Nytte for den Besætning, som gaar ind under Kontrolforeningen, men der er ingen Garanti for, at dette Forhold altid er til Stede. Jeg tror at vide, at der er Kontrolforeninger, hvor Gerningen ikke udføres saa samvittighedsfuldt, som den burde, og derved bliver det Arbejde, som gøres, misvisende i Stedet for at være oplysende. Det er Faren ved disse Kontrolforeninger, som er saa meget større, fordi de ved Statsstøtten faa et Stempel fra Statens Side, der — ja, hvad skal jeg sige — som et blaåt Stempel paa en Maade er en Garanti for, at de Tal, som fremkomme fra disse Kontrolforeninger, ere rigtige. Kunde man finde en Kontrol med disse Kontrolforeninger, som kunde bringe dem alle i det rigtige Spor, vilde det være til stor Gavn, og jeg vilde saa heller slet ikke være bange for, at Staten skulde yde et klækkeligt Bidrag til dem. Jeg mener, man bør søge at finde en saadan Kontrol med disse Foreninger, at der hverken gives Lejlighed for Husbonden eller for Assistenten til at faa misvisende Tal frem, thi saadanne ere i Virkeligheden — derom kunne vi alle være enige — værre end ingen Tal. Der er i Lovforslaget gjort Forsøg paa en saadan Kontrol, idet det er sat som Betingelse for at kunne faa Tilskud til Kontrolforeninger, at „Foreningen afgiver aarlig til Fællesledelsen en Beretning, der skal indeholde en nøjagtig Fortegnelse over hver enkelt af de i Foreningen indmeldte Køers Navn eller Nummer, Fødselsdag, Fader og Moder, samt Angivelse af de enkelte Køers Mælkeydelse (Mængde og Fedtindhold) og det dertil forbrugte Foder“. Det er en ganske god Betingelse, og kunde den føres ud i Livet, vilde den gøre stor Nytte. Men jeg er bange for, at det Arbejde, der herved paalægges Kontrolassistenten, bliver lovlig stort, jeg er bange for, at hvor det drejer sig om en Forening paa 500—1,000 Køer, vil det blive ret umuligt at gennemføre dette, og at det ogsaa let kunde føre til, at der sjusktes og laves falske eller urigtige Indberetninger. Jeg vil advare herimod og henstille til Udvalget, om det ikke skulde kunne finde en Maade, hvorpaa Kontrolforeningerne kunne blive saa nyttebringende som vel muligt.

Jeg vil gerne føje et Par Ord til, hvad min ærede Nabo til venstre (N. C. Jensen) udtalte angaaende Fjerkræavlens. Jeg har søgt saa meget som muligt at undgaa Gen-